

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 28 ຕຸລາ 2018 (10-28-2018)

ອະທິຖານດ້ວຍການຍອມຈຳນົນ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ຊື່ນໃຈທີ່ສຸດໃນການຖ່າຍຮູບຕົນເອງ (selfie) ທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນຫຼືເຄີຍຖ່າຍ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງອະທິຖານດ້ວຍການຖອມໃຈຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນສອງສາມປີຜ່ານມາ, ຄຳເວົ້າໃໝ່ໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າໃສ່ຄຳສັບຂອງພວກເຮົາ: **ຖ່າຍຮູບຕົນເອງ (selfie)**. ຄຳເວົ້ານີ້ອ້າງອີງເຖິງການຖ່າຍຮູບໃຫ້ຕົນເອງດ້ວຍໂທລະສັບມືຖື. ຄຳເວົ້ານີ້ເຫມາະສົມກັບວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາຢ່າງສົມບູນ. ພວກເຮົາໄດ້ກາຍມາເປັນວັທນະທັມ “ຖ່າຍຮູບຕົນເອງ” ທີ່ຈັດໄວ້ສຳລັບຊີວິດທີ່ເອົາຕົນເອງເປັນສູນກາງ.

ພວກເຮົາສາມາດມີປະສິບການທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດໃນທາງບວກ ເມື່ອພວກເຮົາເພິ່ງຕົນເອງ ແລະມີອິສຣະພາບ, ແຕ່ນັ້ນຂ້ອນຂ້າງແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງຊີວິດທີ່ເອົາຕົນເອງເປັນສູນກາງ (self-centered life) ແລະ ຊີວິດທີ່ບູຊາ (ຫຼື ໄຫຼ) ໃນຕົນເອງ. ຜູ້ປົກຄອງຮູ້ດີຊຳໃດວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມຢາກໄດ້ຢ່າງແຮງກ້າມນັ້ນ ເມື່ອລາວສັ່ງເອົາແຕ່ພຽງທາງດຽວ ຫຼືເອົາແຕ່ໃຈຕົນເອງ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ລາວຢາກໄດ້ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບລາວ. ແຕ່ທ້າເສັຽດາຍ ທີ່ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຕີບໂຕອອກຈາກສະພາບນັ້ນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ວັທນະທັມ “ຖ່າຍຮູບຕົນເອງ” ຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການຊີວິດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຕົນເອງແລະມັກຈະລືມກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊີວິດ “ຖ່າຍຮູບຕົນເອງ” ເປັນສັດຕູຂອງການເຕີບໂຕດ້ານຈິດວິນຍານ. ໃນຖານະຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາຊີວິດການອະທິຖານ, ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຈຳນົນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາເພື່ອສແວງຫາພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິເສດຮູບຊົງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຊີວິດ “ຖ່າຍຮູບຕົນເອງ” ຄືຊີວິດທີ່ເອົາຕົນເອງເປັນສູນກາງ ແລະເມື່ອພວກເຮົາເຮັດ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3).

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມັດທາຍ 6:10-11

10 ຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່ ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃນສວັນເປັນຢ່າງໃດກໍໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນັ້ນທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ. 11 ຂໍຊົງໂຜດປະທານອາຫານປະຈຳວັນໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໃນກາລະວັນນີ້.

ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ສະເດັດລົງມາເປັນຜູ້ຕາງໜ້າພຣະຣາຊອານາຈັກ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັບອຳນາດດ້ານການເມືອງທັງໝົດຊຶ່ງພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍ. ທຸກໆແງ່ທຸກໆມຸມມອງຂອງການເມືອງໄດ້ຖືກການກວດສອບແຕ່ລະຊົ່ວໂມງເພື່ອປະເມີນຄວາມນິຍົມຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາ ແລະເປີເຊັນຂອງຜູ້ລົງຄະແນນທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບນະໂຍບາຍສະເພາະ. ແຕ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດງານໂດຍການເລືອກຕັ້ງໂດຍການສຳຮວດຄວາມນິຍົມ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫາ

ສຽງເລືອກຕັ້ງສໍາລັບທ້ອງການ. **ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະມະຫາຣາຊາ.**

ເຫດສະນັ້ນໂດຍທັມຊາດ, ໃນແບບຢ່າງການອະທິຖານ(The Model Prayer)ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຈົດຈໍ່ຕໍ່ພຣະຣາຊອານາຈັກແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ໃນອີກຄວາມໝາຍນຶ່ງ, ພຣະຣາຊອານາຈັກແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສລຸບເຖິງທຸກຢ່າງທີ່ກ່ຽວກັບການອະທິຖານ. ຈົ່ງພິຈາລະນາສອງຮູບແບບດັ່ງນີ້:

1. ພວກທີ່ຂາດອໍານາດຖວາຍຄໍາອະທິຖານແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງຮິດອໍານາດສູງສຸດ. ເປັນການຫຼຸນຂໍ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປົກຄອງພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.
2. ການອະທິຖານມັກຈະເປັນການຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດການປ່ຽນແປງບາງຢ່າງ. ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະອົງໃຫ້ປົ່ນປົວພະຍາບານຄົນໄຂ້. ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະອົງໃຫ້ໄຖ່ບາບຜູ້ຫຼົງຫາຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນຜູ້ທີ່ຜິດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງຊົງຍົກບາບແກ່ພວກເຮົາ. ເວົ້າອີກຄໍານຶ່ງ, ພວກເຮົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງຢູ່ສເມີເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊົງປ່ຽນແປງສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ.

ໃນເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາມີເຈຕນາທີ່ຈະຍອມຈໍານິນຄວາມປາຖນາ ແລະຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຕໍ່ອໍານາດພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະແຜນການຂອງພຣະອົງ. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຍອມຈໍານິນຕໍ່ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົງພຣະຄຣິດ ແລະກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາລົ້ມລຸກຄຸກຄານກັບການປ່ອຍວາງໃນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສເມີໄປເມື່ອພວກເຮົາຍອມຈໍານິນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະບິດາທີ່ແສນຮັກຂອງພວກເຮົາ. ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເລີດລ້ຳກວ່າຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາ **ໃນທຸກວິທີທາງ**. ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ, ແລະພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງດີທີ່ສຸດ(ສໍາລັບພວກເຮົາ).

ແມ່ນຫຍັງເປັນອຸປະສັກກົດຂວາງການຍອມຈໍານິນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ?

2. ຢາໂກໂບ 4:6-10

⁶ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພຣະຄຸນເພີ່ມຂຶ້ນອີກ ເຫດສັນນັ້ນພຣະຄັມພິຈົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງຫອງ ແຕ່ຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ.” ⁷ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງນ້ອມໃຈຍອມຟັງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບມານແລະມັນຈະໜີຈາກພວກເຈົ້າໄປ. ⁸ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະສະເດັດມາໄກ້ພວກເຈົ້າ. ຄົນບາບທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຊຳຮະມີໃຫ້ສະອາດ, ແລະຄົນສອງໃຈຈົ່ງຊຳຮະໃຈຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ. ⁹ຈົ່ງເປັນທຸກໂສກເສົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະຮຳໂຮ ໃຫ້ການຫົວຂອງຕົນກັບກາຍເປັນການໂສກເສົ້າແລະໃຫ້ຄວາມຍິນດີກັບກາຍເປັນຄວາມເສົ້າໝອງ. ¹⁰ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງຕໍ່ພຣະພັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະຊົງຍົກຂູພວກເຈົ້າຂຶ້ນ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນໃຫ້ພວກເຮົາອະທິຖານ ໂດຍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາຕັ້ງຢູ່ໃນຈິດໃຈ. ເຖິງປານນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈົດຈໍ່ໃຈໃສ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຈົດຈໍ່ໃຈໃສ່ໃນ “ອານາຈັກ” ຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງຍອມຈໍານິນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຖານະພຣະມະຫາກະສັດ ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຖ່ອມຕົວລົງ. ເມື່ອພວກເຮົາຖ່ອມຕົນລົງຕໍ່ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາກໍຮັກສາໄວ້ໃນການອະທິຖານໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມພຣະປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີບ່ອນສໍາລັບການໂອ້ອວດໃນການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ ຄວາມໂອ້ອວດເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການອະທິຖານ, ເພາະວ່າການອະທິຖານແມ່ນການຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນນ້ອມ ຄວາມໂອ້ອວດເປັນສັດ

ຕຣູດການອະທິຖານ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປາຖນາຈາກພວກເຮົາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຢາໂກໂບໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າການໂອ້ອວດເຊີນຊວນການຕໍ່ຕ້ານໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ.

ການດຳລົງຊີວິດພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອົງພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມປາຖນາໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຈະເລີ້ມຕົ້ນແລະຈົບລົງດ້ວຍການຖ່ອມໃຈຖ່ອມກາຍຕົນເອງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນດ້ວຍວິທີໃດ?

- **ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.** ການຖ່ອມຕົວເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ການຍອມຈຳນົນບໍ່ແມ່ນການປຣາຊັຍ, ແຕ່ແມ່ນການຍອມຮັບວ່າ **ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ** ແລະພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະເຕັມໃຈ ພຣະອົງຊົງຮູ້ພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາຮູ້ຕົນເອງອີກຊື່ ແລະຊົງຮັກພວກເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງທັງໝົດທີ່ຮູ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ.
- **ຕໍ່ຕ້ານພະຍາມານ.** ພວກເຮົາສົມຄວນເລິກຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ, ແລະກົງກັນຂ້າມຈຶ່ງຕໍ່ຕ້ານພະຍາມານ. ຊ່ອງທາງຂອງຊາຕານແມ່ນຊັກຊວນຈູງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາຄິດວ່າ: ວິທີທາງແລະແຜນການຂອງພວກເຮົານັ້ນດີກວ່າ, ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ ຊີວິດໃນອົງພຣະຄຣິດນັ້ນດີກວ່າສະເມີໄປ!
- **ຫຍັບເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ.** ເມື່ອພວກເຮົາ “ຫຍັບເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ”, ພຣະອົງກໍຊົງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຮົາ. ເພາະສະນັ້ນ, ການຍອມຈຳນົນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະຣາຊອານາຈັກແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນເລື່ອງຂອງຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງ ແທນທີ່ຈະເປັນພຽງແຕ່ການຮັບຜິດຊອບໃນດ້ານສາສນາເທົ່ານັ້ນ.
- **ສາຣະພາບ.** ຫັນໜ້າມາຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງຫັນໜ້າໜີຈາກຄວາມບາບ. “..ຈົ່ງຊຳຮະມີໃຫ້ສະອາດ ແລະຄົນສອງໃຈຈົ່ງຊຳຮະໃຈຂອງຕົນໃຫ້ບໍ່ຣິສຸດ”. ຢາໂກໂບໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຣິສຸດແລະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ໃນຂໍ້ 9 ນັ້ນ: “ຈົ່ງເປັນທຸກໂສກເສົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະຮຳໄຮ ໃຫ້ການຫົວຂອງຕົນກັບກາຍເປັນການໂສກເສົ້າ ແລະໃຫ້ຄວາມຍິນດີກັບກາຍເປັນຄວາມເສົ້າໝອງ”. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງຢ່າຖືເບົາໃນຄວາມບາບຂອງທ່ານ. ວັດທະນະທັມຖືວ່າຄວາມບາບເປັນສິ່ງເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືວ່າການດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມນອບນໍ້ອມຖ່ອມຕົນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດຮ້ອງໄຫ້ຍອນຄວາມບາບ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການຍອມຈຳນົນໂດຍອ່ອນນ້ອມຕໍ່ພຣະເຈົ້າມີຫຍັງແດ່?

3. ຢາໂກໂບ 4:13-17

13 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຄີຍເວົ້າວ່າ, “ມັນນີ້ຫລືມື້ອື່ນພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງນັ້ນເມືອງນີ້, ຈະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນບີນຶ່ງ, ແລະຈະຄ້າຂາຍເອົາກຳໄລ.” *14* ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຂອງມື້ອື່ນ ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດ ກໍເປັນເໝືອນນຳໝອກທີ່ປາກົດຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລ້ວກໍຫາຍໄປ. *15* ແທນທີ່ຈະເວົ້າຢ່າງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຄວນເວົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບ ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະຈະເຮັດສິ່ງນີ້ຫລືສິ່ງນັ້ນ.” *16* ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໂອ້ອວດດ້ວຍຄວາມຖືຕົວ ການໂອ້ອວດຢ່າງນີ້ກໍລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຊົ່ວ. *17* ເຫດສັນນີ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນການດີແລະບໍ່ເຮັດ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີບາບ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານ “ຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່” ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຮົາອະທິຖານ “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ”. ພວກເຮົາຈິດຈໍ່ຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແຜນການຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຮົາເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳວ່າ: “ຖ້າຫາກທ່ານຢາກເຫັນພຣະເຈົ້າຫົວເລາະ ຈົ່ງບອກ

ພຣະອົງວ່າແຜນການຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ”. ເຫັນໄດ້ຊັດວ່າ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງທີ່ຈະທຳລາຍຄວາມຫວັງແລະຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ແຜນການຂອງພຣະອົງກໍດີກວ່າສເມີສຳລັບພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ອະນາຄົດ. ແຕ່ເປັນທີ່ຫນ້າເສັຽດາຍ, ພວກເຮົາມັກຈະລືມຄວາມຈິງທີ່ງ່າຍໆອັນນີ້.

ຄວາມຈິງສິ່ງນີ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຄ່ອຍໆຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງແຜນການສຳລັບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ ເພາະເຫດວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ວິນາທີດຽວຂອງແຜນການນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາແກ່ພວກເຮົາ. ເຖິງປານນັ້ນ ຢາໂກໂບບໍ່ໄດ້ຮຽກເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ແນ່ນອນໂດຍປາສຈາກຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ເພິ່ນໃຫ້ເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ເພື່ອອະທິຖານ ແລະວາງແຜນດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນທີ່ສັດຊື່. ຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຕົນເອງບໍ່ເຄີຍເປັນກຸນແຈທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳອະທິຖານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບ. ຄວາມຫມັ້ນໃຈຂອງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະຕິເສດການອະທິຖານສຳລັບພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອເອົາຊະນະຄວາມສົນໃຈຕົນເອງຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ, ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະຄາດຫວັງໃນພຣະພອນຂອງພຣະອົງ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່, ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ **ບໍ່ມີຫຍັງໜ້ອຍໄປກວ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງນອກໄປຈາກນັ້ນ**. ພວກເຮົາຍອມຈຳນົນຊີວິດແລະແຜນການຂອງພວກເຮົາຕໍ່ອົງພຣະຄຣິດ. ນີ້ແມ່ນກັບໄປຫາການຫຍັບເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກໄກຈາກພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງສແວງຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຮົາ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາສເມີໃຫ້ພຣະອົງຊົງອຸປຸກຄຳຊູແລະເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ຫລືບໍ່ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຮ້ອງທຸກກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຫັນພາບລວມແຜນການຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຄົ້ນພົບແຜນການຂອງພຣະອົງ ພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະຊ່ວຍກັນແລະກັນ ໃຫ້ຍອມຈຳນົນແຜນການຂອງພວກເຮົາຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄັມພິຕອນນີ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດການອະທິຖານຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? ຈົ່ງເລືອກເອົາຢ່າງນຶ່ງໃນການປະຕິບັດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ປະເມີນຜົນ.** ຈົງປະເມີນຜົນເບິ່ງໃນສິ່ງທີ່ທ່ານອະທິຖານ. ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າທ່ານມີໃຈຈິດຈໍ່ໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານປາຖນາ ຫຼືໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງ?
- **ຍອມຈຳນົນ.** ຈົ່ງທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍພາກສ່ວນຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ ທີ່ທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍອມຈຳນົນ (ມອບກາຍຖວາຍຊີວິດ) ໃຫ້ກັບພຣະອົງ.
- **ອິດອາຫານ.** ອາທິດລະຄັ້ງ, ຈົ່ງເພີ່ມການອິດອາຫານໃສ່ໃນຊີວິດການອະທິຖານຂອງທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຈິດຈໍ່ຕໍ່ອົງພຣະເຈົ້າ ແລະຕັດອຳນາດຂອງຕົນເອງ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຈຳນົນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ເໝືອນກັບຄຳສັນຍາທີ່ເປົ່າວ່າງຂອງ **“ຊີວິດການຖ່າຍຮູບຕົນເອງ”**, ການເອົາພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນນຶ່ງ ຈະນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ດ້ານຈິດວິນຍານ.

ອຸປຸກໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK